

קונטרס

אַתָּה עֵשֶׂר

יחזק ויעודד וישמח את כל בר ישראל,
שיהיה תמיד בשמחה, ויגלה לו, שיש בו
כחות עצומים, ויכניס בו בטחון עצמי,
ויאיר בו אור השכינה.

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי

חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא
כְּלוּל מֵעֵשֶׁר סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת. וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים לִיקַר אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וְלֹא
לְהַעֲלִיבוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ וְלֹא
לְהַפִּילוֹ, אֲדַרְבֵּה! צָרִיכִים לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ
וּלְעוֹדֵד אֶת כָּל אֶחָד, וּבִזְהָ בּוֹנֵה עוֹלָם שָׁלֵם.
(אֲמַרֵי-מוֹהֲרָא"ש, חֶלֶק ב', סִימָן תש)

א.

יש בכל אדם עשרה כחות הנפש

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שבכל אדם יש עשרה כחות שמחזקים את נפשו, הינו כי הוא יתברך כשברא את כל העולמות, צמצם את עצמו צמצום אחר צמצום, והלביש את עצמו בלבושים אחר לבושים עד עשרה לבושים, עד שברא את האדם שכלול מעשר בחינות, שהם עשרה כחות הנפש, שהן עשר ספירות: כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות; וכל עשר כלולות מעשר אחרות, הינו בכל ספירה וספירה יש בה עשר ספירות, וכן נחלקת כל ספירה לעוד פעם עשר, וכך משתלשלת בהשתלשלות עד אין סוף, תמיד עשר כלול מעשר, שזה כלל היחודים והצורופים שבהם ברא ויצר ועשה

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וּבָהֶם הַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מְחַיֶּה וּמְקַיֵּם וּמְהַיֶּה אֶת כָּל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה.
 וְדָבָר זֶה יֵשׁ בְּכָל אָדָם, אֲפֹלוּ הֵכִי יָרוּד וְהֵכִי פָחוֹת וְהֵכִי
 מְגַשֵּׁם וּמְלַכְלֵךְ, גַּם בּוֹ יֵשׁ עֲשָׂרָה כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ, שְׁפִלוּלִים
 מֵעֲשֹׂר סְפִירוֹת, שֵׁהֶם עֲשָׂרָה צְנוּרוֹת, שִׁבְהֶם מְקַבְּלִים אֶת
 אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא; וְלִכֵּן אִם אָדָם לוֹקַח אֶת עֲצֻמוֹ
 בַּיָּדִים, וּמַחְלִיט אַחַת וּלְתַמִּיד שֶׁהוּא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, חוֹזֵר
 אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חוֹזֵר אֶל הַשָּׁרָשִׁים, עַל-יְדֵי-זֶה
 נִתְפַתְּחִים עֲשָׂרָה כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שָׁבוּ, וְלֹאט לֹאט
 מִתְפַתְּחִים כַחוֹתָיו, וְאִם יִהְיֶה עֲקָשָׁן גְּדוֹל מְאֹד לֹא לְהַנִּיחַ
 אֶת מְקוֹמוֹ, יַעֲבֹר עָלָיו מֶה שִׁיעֵבֵר, הוּא מְחָלִיט הַחֲלָטָה
 מְחָלְטֵת שֶׁהוּא חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן
 נִתְגַּלִּים אֵלָיו גְּלוּיִים כָּאֵלוֹ, שֶׁלֹּא תֵאָר וְלֹא שֶׁעַר בְּחַיָּיו.

כִּי בְּאֵמֶת יֵשׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוּלִים
 עַד מְאֹד, וְרַב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי-אָדָם הַמִּנְחִים בְּעֲצָבוֹת
 וּבְעֲצָלוֹת, בְּדַכְּאוֹן וּבִיאוֹשׁ עֲמֵק, זֶהוּ רַק מִחֲמַת שְׂאִינָם
 יוֹדְעִים מִכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שִׁישׁ בָּהֶם, כִּי גִדְמָה לָהֶם כָּאֵלוֹ
 אָבְדוּ מְנוּס וְתַקְוָה, כָּאֵלוֹ אָבְדוּ מִזֵּלֶם וְהִצְלַחְתָּם, וְאֲפֹלוּ
 שֶׁבְּאֵמֶת הִיְתָה לָהֶם אֲכֻזָּבָה בְּחַיִּים, אוֹ הִשְׁפִּילוּ אוֹתָם,
 אוֹ הִרְחִיקוּ אוֹתָם, אוֹ נָפְלוּ בְּאִיזוֹ צָרָה קָשָׁה מְאֹד, אוֹ
 עוֹבְרַ עֲלֵיהֶם אֵיזָה מִשֶּׁבֶר גְּדוֹל, עִם כָּל זֹאת אִם אָדָם
 מְחָלִיט לְקַחַת אֶת עֲצֻמוֹ בַּיָּדָיו, וְחוֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ

בְּעֵקֶשׁנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, יַעֲבֹר עָלָיו מָה, אִז מְתַפְתְּחִים
 אֶצְלוֹ עֲשָׂרָה כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהֵם הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת, וְעֵשֶׂר
 כְּלוּלוֹת מֵעֵשֶׂר, פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר עַד אֵין סוּף, עַל-יְדֵי-
 זֶה סוּף כָּל סוּף יִתְגַּלֶּה אֵלָיו אֹרֶךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא
 בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלְאָ מְאֹד, עַד שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מִהָעוֹלָם הַזֶּה
 דִּיכָּרָה לוֹ יִתְבָּרַךְ.

כִּי בְּאֵמֶת זֶה צְרִיכָה לִהְיוֹת עֲבוּדַת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל
 — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ
 הָעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, הָעֵב וְהַגָּס, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
 וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה
 וְתַנוּעָה שֶׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וַיִּדְלִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
 עִם אֹרֹךְ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁכָּל הָעוֹלָם יִהְיֶה מְלֵא אֹרוֹת. וְכָל
 זֶה תְּלוּי בָּךְ, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כְּפִי שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ
 בְּיַדְיךָ, וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין
 לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי בְשָׁעָה שְׂאָדָם נִכְשָׁל בְּעוֹנוֹת וְחַטָּאִים,
 וְנִתְלַכְלַךְ בְּכָל מִינֵי לְכָלוּכִים, וְנִתְגַּשֵּׁם בְּכָל מִינֵי גִשְׁמִיּוֹת,
 וְנִתְעַבָּה בְּכָל מִינֵי עֲבִיּוֹת, שְׂזָה אֲשֶׁר סוֹתֵם לוֹ אֶת כָּל
 הָעֲשָׂרָה צְנוּרוֹת, עֲשָׂרָה כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ, אִם הוּא חוֹזֵר
 בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְתַפְתְּחִים עֲשָׂרָה כַחוֹת
 הַנֶּפֶשׁ שָׁבוּ, וְנַעֲשִׂים לוֹ צְנוּרוֹת לְקַבֵּל דִּרְכָם הַהִשְׁפָּעוֹת
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

וְעַל-כֵּן, אֶהְיֶה, בְּנֵי הַיָּקָר, עֲלֶיךָ לַדַּעַת, כִּי "אֲתָה
 עָשָׂר", הֵינּוּ שְׂאֵתָה כָּלֹל מֵעָשָׂר סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת רוּחָנִיּוֹת
 חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵל תִּשְׁפִּיל אֶת עֲצֻמְךָ בַּמַּצְבִּים
 הַכִּי קָשִׁים וְהַכִּי גְרוּעִים שְׁבָהֵם אֲתָה נִמְצָא, אֲלֵא תִקַּח
 אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתִתְחַזֵּק בְּכָל מִיַּנִּי הַתְּחַזְקִיּוֹת, וְתִתְחַזֵּר
 בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא
 תִּפְלָה; שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן
 שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, וְתִשְׁיַח וְתִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ
 אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים שֶׁהַתִּפְלָה כָּלֹלָה
 מֵעָשָׂר לְשׁוֹנוֹת שֶׁל תִּפְלָה, בִּקְשָׁה, תְּחִנָּה, הַלּוּל, מְזִמּוֹר
 וְכוּ', כִּי גַם בַּתִּפְלָה יֵשׁ עֲשָׂרָה כַּחוֹת, תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל
 הָעֵבֶר, תְּחִנָּה וּבִקְשָׁה עַל הָעֵתִיד, וּכְשֶׁאֲדָם חִזֵּק בְּדַעַתוֹ
 בְּהַחֲלָטָה מִחֲלָטָה שֶׁהוּא חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
 וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דִּיקָא עַל-יַדֵּי-זָה
 מִתְּפַתְחִים אֲצִלוּ עֲשָׂרָה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְזוֹכָה לְהַעֲשׂוֹת כְּלֵי
 לְגִלּוֹי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁעַל יָדוֹ מִתְגַּלֶּה הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם; וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵין
 יוֹמָא פ"ו): אֲפֹלוּ יִחִיד שֹׁשֶׁב, מוֹחֲלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. כִּי
 אֲפֹלוּ יְהוּדֵי אֶחָד עִם עֲשָׂרַת כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שָׁבוּ, אִם הוּא
 מְנַקֵּה אוֹתָם וּמְזַכֵּכֵם, הֵם נַעֲשִׂים צְנוּרוֹת לְהַמְשִׁיךְ אֶת
 אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְכָל הַבְּרִיאָה, וְיִכּוֹל לְהוֹרִיד אֶת
 הַשְּׂכִינָה אֶל זֶה הָעוֹלָם, וּלְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אוֹרוֹת
 צַחְצַחוֹת, אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים, אוֹרוֹת נִשְׁגָּבִים, עַד שֶׁכָּל אֶחָד

יִרְגִישׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם, וְיִרְאֶה בְּעֵינָיו אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִשְׁמַע בְּאָזְנָיו אֶת קוֹלוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִרְגִישׁ בְּאִפּוֹ אֶת רוּחוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִדְבֹּר רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ; וְאֵל כֹּל זֶה אַתָּה יְכוּל לְזַכּוֹת, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם תִּקְבַּל אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וְתִדְעַ שׁ "אַתָּה עָשָׂר", הֵינּוּ כָּלוּל מֵעָשָׂר סְפִירוֹת, עֲשָׂרָה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁבָבָה, וְאֵל תִּשְׁבֹּר אוֹתָךְ שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאֵל יִטְעֶה אוֹתָךְ שׁוֹם אָדָם כְּאֵלֹו אָבֵד מָנוֹס וְתִקְוָה מִמֶּךָ, כְּאֵלֹו אֲבֹדֶת כְּבָר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, תִּלְעַג לוֹ, וְתִתְחַזֵּק בְּכֹל מֵינֵי הַתְּחַזְקוֹת, וְתִמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמָּךְ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וְאַף שְׂאֵנֵי יוֹדַע שְׁמֵרֵב לְכִלּוֹךְ וְקִלְקוּל מֵעֲשִׂיָה, עַל-יְדֵי חֲטָאִיךָ וְעוֹנוֹנוֹתֶיךָ וּפְשָׁעֶיךָ הַמְרַבִּים נִסְתָּרוּ עֲשָׂרָה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁבָבָה, כִּי נִתְלַכְּלוּ כֹל הָעֲשָׂרָה צְנוּרוֹת שְׁבָבָה, עִם כֹּל זֹאת אִם תִּהְיֶה עֶקֶשׁן גָּדוֹל לֹא לְהַנִּיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ כְּרָגַע, רַק תִּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי תִזְכֶּה לְנִקּוּת אֶת הָעֲשָׂרָה צְנוּרוֹת שְׁבָבָה, שֶׁהֵם עֲשָׂרַת כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁבָבָה, וְיֵאִיר בְּךָ הָאוֹר אֵין סוּף בְּגִלּוּי כְּזֶה, עַד שִׁיְהִיו לְךָ כַּחוֹת לְהָאִיר לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶת אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ.

וְזָכַר כֹּלֵל זֶה, אֲשֶׁר "אַתָּה עָשָׂר", כָּלוּל מֵעָשָׂר סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְאַתָּה יְכוּל לְהַעֲשׂוֹת כִּסּא לְשְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִם תִּבְטֹל אֶת עֲצֻמָּךְ לְגַמְרֵי אֵל הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְכִפִּי בְּטוֹלָךְ שְׁתִּהְיֶה בְּטֹל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי לְגַבִּי

אור האין סוף ברוך הוא, כמו־כן יהיו בך כחות עליונים להאיר את שכינת עזו יתברך בעולם, ותהיה כלי המחזיק ברכה, וכל הברכות תהיינה מצויות בידיך, ותוכל לברך את כל בר ישראל, ותהיה לך דעה למעלה, פי מה שתגזר למטה יתקיים למעלה; פי ברגע שאדם מתחזק בכל מה שעובר עליו, ואינו מתיאש, ומכל שכן שאינו נשבר מכל האכזבות והצרות והמרירות והיסורים וההרפתקאות שעוברים עליו, אלא חוזר בעקשנות גדולה אליו יתברך, על-ידי-זה מתפתחים עשרה כחות הנפש, שהם עשר ספירות, וזוהי שעל ידו דיקא ימשך אורו יתברך בעולם, ונתקיים למעלה מה שמבקש כאן למטה; אשרי מי שמכניס דבורים אלו בתוך לבו ודעתו, ויודע שהוא כלול מעשור, וכל העולם כלו לא נברא אלא בשבילו, שאז דיקא הוא יעסק בתקוון העולם.

ב.

יש בכל אדם כחות בלתי רגילים

ולכן, אהובי, בני היקר, ראה מה לפניך, תקח את עצמך בידיך, ואל תהיה לך שום חלישות הדעת מכל מה שעבר עליך ועדין עובר עליך, ואף שמחמת הצרות והיסורים והמרירות והחשך שמסבבים אותך, נדמה לך כאלו אבד מנוס ותקוה ממך, ואתה אינך רואה שום צד

אתה עָשָׂר

קסה

שֶׁל אֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה, כִּי כָּל־כֶּף מָרִים לָךְ הַחַיִּים מֵרְבוּי הָאֲכֻזָּבוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת שֶׁעֲבַרְתָּ כָּבֵר, עִם כָּל זֹאת אִם תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתִהְיֶה עֲקֻשׁן גָּדוֹל לֹא לְהַנִּיחַ אֶת רְצוֹנְךָ הַחֲזָק לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְבִקֵּשׁ וְלְהִתְחַנֵּן וְלְהַפְצִיר וְלְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלֶיךָ, וְיִוָּצֵיא אוֹתְךָ מֵהַבּוֹץ וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁנִּפְלַת בּוֹ, דִּיקָא עַל־יַד־יְזֵה יִתְפַּתְחוּ אֲצֻלְךָ עֲשָׂרָה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁטְמוּנִים בָּךְ, וְתֻכַּל לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, יֵשׁ בְּכֹל אָדָם כַּחוֹת בְּלִתי רְגִילִים, וְאֶפְלוּ שֶׁנִּפְּל בְּמָקוֹם שֶׁנִּפְּל, וְעוֹבֵר עָלָיו מֵה שֶׁעוֹבֵר, צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, הַשְּׁפָלוֹת, אֲכֻזָּבוֹת וְכֹל מִיַּנִּי מְרַעִין בִּישִׁין, מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת, עִם כָּל זֹאת אִם הוּא עֲקֻשׁן גָּדוֹל, וְרֵץ בְּכֹל יוֹם, בְּכֹל שָׁעָה וּבְכֹל רִגַע בַּחֲזָרָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, עַל־יַד־יְזֵה מִתְפַּתְחִים אֲצֻלוֹ עֲשָׂרָה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שָׁבוּ, וְיֵשׁ בְּכַחוֹ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְנַעֲשֶׂה כְּסֵא לְהַשְׂרֵאת הַשְּׂכִינָה, וְזוֹכָה לְהִיּוֹת מְרַכְּבָה לוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׁזֵה כָּל מַדְרָגוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁמְסַתּוּבְבִים בְּזֵה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, הָעֵב וְהַגָּס, וּמְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשִׁים אַחַר לְבוּשִׁים, וּמְסַתְּרִים בְּהַסְתָּר עַל גְּבֵי הַסְתָּר, עִם כָּל זֹאת דִּיקָא בְּשִׁבְלֵם נִבְרָא הָעוֹלָם, כִּי הֵם מְגִלִים וּמְפָרְסְמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּגִלוּי

נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֵיךְ שְׁכַל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא אֹר עֲלִיּוֹן
 אַחַד, כִּי לֹא רַק שֶׁהֵם עוֹשִׂים לוֹ יִתְבָּרֵךְ דִּירָה כָּאֵן
 בַּתְּחִילוֹת, אֲלֹא הֵם בְּעֶצְמָם גָּרִים כְּבִיכּוֹל עִם הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ-הוּא בְּיַחַד, וְכֹל נְשִׂימָה וְנְשִׂימָה שְׁנוּשְׁמִים הֵם
 מְרַגִּישִׁים אֶת הָאֹר אֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּבְכֹל הַבְּטָה
 וְהַבְּטָה שֶׁרַק מְבִיטִים, הֵם רֹאִים אֶת הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא,
 כִּי מֵרֵב עֲבוֹדָתָם וַיִּגִּיעַתָּם וְטִרְחָתָם בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 זְכוּ לְזַכּוֹת אֶת עֲשֶׂרֶת כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁבָהֶם, שֶׁהֵם הָעֵשׂוּר
 סְפִירוֹת הַטְּמוּנוֹת וְגִנוּזוֹת בָּהֶם, עַד שֶׁנַּעֲשׂוּ מְרַכְּבָה לְגַבֵּי
 הָאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה מְכַנֵּס בָּהֶם כַּחוֹת בְּלִתֵּי
 רְגִילִים, כַּחוֹת לְמַעַל מְכַחוֹת הַמְשַׁעְרִים לְאָדָם מְצַמְצָם
 וּמְגַבֵּל בְּצַמְצוּמִים וְהַגְּבָלוֹת; כִּי כָל זְמַן שֶׁאָדָם מְצַמְצָם
 וּמְגַבֵּל וְנִפְל תַּחַת הַזְּמַן וְתַחַת הַמְּקוֹם, אֵינן לוֹ שׁוֹם הַשְּׂגָה
 בְּרוּחָנִיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲדִרְבָּה גְדֻמָּה לוֹ שֶׁבְּמְקוֹמוֹ
 אֵינן הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא כְּבִיכּוֹל, שֶׁמֶשֶׁם בָּאִים לוֹ כָּל
 הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְּרִירוֹת וְהַמְּכַאוּבִים וְהַחֲלִישׁוֹת
 הַדַּעַת וְהַבְּלָבוּלִים וְהַמְּחַשְׁבוֹת רְעוּת; כִּי אִם הָיָה הָאָדָם
 יוֹדֵעַ שֶׁאֵינן בְּלַעַדָּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אֲזִי בּוֹ בְּרַגַע הָיָה
 נִתְבַּטְּלוֹת מִמֶּנּוּ כָּל הַמְּחִיצוֹת, וְהַכְּסוּיִים וְהַהֲעֲלָמוֹת
 וְהַהֲסָתָרוֹת הָיוּ נִעְלָמִים לְגַמְרִי, וּמְחַמַּת שֶׁאֵינן הָאָדָם יוֹדֵעַ
 כָּל זֹאת, בְּשִׁבִיל זֶה סוֹבֵל אֶת הַסָּבֵל הַנוֹרָא שְׁסוֹבֵל, עַד
 שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְקַלְלִים אֶת יוֹם לִידָתָם, וְכֹל יוֹם וְכֹל
 שָׁעָה וְכֹל רְגַע הֵם חוֹשְׁבִים אֵיךְ נִפְטָרִים כְּבָר מִכָּל חַיִּי

הָעוֹלָם הַזֶּה. וַיֵּשׁ כְּאֵלוֹ, שְׁפָל-כָּף נָפְלוּ בְּעֵינֵיהֶם, שְׁמַת־אֲבָדִים לְגַמְרֵי, רַחֲמָנָא לִישׁזְבֹן, וְכָל זֶה בָּא לָהֶם מִחַמַּת הַהֶעֱלֵם וְהַהֶסְתֵּר וְהַכְּסוּי, שְׁאִינָם יוֹדְעִים מִהַכַּחוֹת הַטְּמוּנִים בָּהֶם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הֵם סוֹבְלִים אֶת הַסֶּבֶל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שְׁסוֹבְלִים; לֹא-כֵן הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שְׁאִינָם מְטַעִים אֶת עַצְמָם, וְחוֹזְרִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמְדַבְּרִים וּמְשִׁיחִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלָּה לָהֶם אֹר הַשְּׂכִינָה, וְהֵם כְּבָר אִינָם רוֹצִים שׁוֹם דְּבָר — לֹא הָעוֹלָם הַבָּא וְלֹא הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֹא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, כִּי הוֹלְכִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכִמּוֹ שְׁפָתוֹב אֲצֵל אֲבָרָהֶם אָבִינוּ (בְּרֵאשִׁית כד, מ): "הַיְוִי" הַאֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו" וְגו', וְכֵן הוּא אוֹמֵר אֲצֵל נִח (שָׁם ו, ט): "אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלַּךְ נִח"; כִּי הַצְּדִיקִים הָאֵלֹו נִכְלְלוּ לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁחָיו עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהִתְהַלְכוּ לְפָנָיו. וְכִמּוֹ שְׁנֵאֲמַר (שָׁם ה, כד): "וַיִּתְהַלַּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹקִים וְאִינְנוּ, כִּי לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹקִים"; כִּי זָכָה לְהַפְלִל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁלֹא רָאָה וְלֹא שָׁמַע וְלֹא הִרְגִישׁ אֲלֹא אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁזוֹ מְדַרְגַּת גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים, שְׁהֵם תָּמִיד חַיִּים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בִּיחַד, וְאִינָם יְכוּלִים לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ מֵרַב דְּבִקוּתָם שְׁדְּבִקִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הֵם יוֹדְעִים מִהַכַּחוֹת הַבְּלָתִי

רְגִילִים שֵׁשׁ בָּהֶם.

ג.

יֵשׁ בְּכָל אָדָם אִפְשָׁרוֹת לְהִתְעַלּוֹת בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי

וְלָכֵן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, עָלֶיךָ לְדַעַת, שֵׁשׁ בָּךְ כַּחוֹת
 עֲלִיוֹנִים, כַּחוֹת בְּלָתֵי רְגִילִים, אִם תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ
 וְתַחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע בְּיַדִּיעָה
 בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכַת אֲשֶׁר "אֶתְּהָ עֵשָׂר", הֵינּוּ כָּלוּל מֵעֵשָׂר
 סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְיֵשׁ בְּךָ אִפְשָׁרוֹת לְהִתְעַלּוֹת בֵּין בְּגִשְׁמֵי
 וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְכָל מִי שֶׁהִשְׁפִּיל וְדָפָא אוֹתְךָ עַד עֲכָשׁוּ,
 הַכֹּל הָיָה כְּאִין וּכְאִפֹּס, כְּלוּם, רַק מִחֲמַת קִטְנוֹת דַּעְתְּךָ
 וְשִׁכְלְךָ הַמְצַמְצָם חֲשֵׁבֶת שְׁזוּלְתְךָ יָכוֹל לְהִשְׁפִּיל אוֹתְךָ,
 לְאַכְזֹב אוֹתְךָ, לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע שִׁיתַּגְּלוּ אֵלֶיךָ
 הָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים הָאֵלוּ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדָּיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל,
 וְיֵשׁ בְּךָ עֲשָׂרָה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, כִּי "אֶתְּהָ עֵשָׂר", כָּלוּל
 מֵעֵשָׂר סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְתִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתִהְיֶה
 עֲקֻשָׁן גָּדוֹל לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם, אֲפֹלוּ יַעֲמְדוּ
 עָלֶיךָ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֶתְּהָ תִלְעַג לָהֶם, וְתִבְרַח לָךְ אֵלָיו
 יִתְבַּרְךָ, וְתִשְׁיַח וְתִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ עִמּוֹ
 יִתְבַּרְךָ, כְּאֲשֶׁר יִדְבֹר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אִז
 תִּרְאֶה שֶׁאֶתְּהָ יָכוֹל לְהִתְעַלּוֹת בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי;
 כִּי "אֶתְּהָ עֵשָׂר", בְּגִשְׁמִיּוֹת — אִם תִּהְיֶה חֲזֹק בְּדַעְתְּךָ

שאתה לא מתפעל משום ברִיה שבעולם, ואתה אינך מסתפל על אף אחד שעומד בדרךך, אז תוציא מהכח אל הפעל ותצליח בכל אשר תפנה, ותהיה הכי מצלח; כי עקר ההצלחה בגשמיות הוא כשאינך מתפעל משום ברִיה שבעולם, ואינך שם לב להשפלות שמשפילים אותך ולאכזבות שמאכזבים אותך, אתה אינך מסתפל ומתיחס לאף אחד, כי אתה יודע שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתך ובלעדיו אין שום נמצא, זה יביא לך הצלחה יוצאת מן הכלל, כי לבה יהיה לב חזק ואמיץ עד שלא תירא ולא תפחד משום ברִיה שבעולם, ותראה איך שכל שונאיך ומתנגדיך ומונעיך יפלו תחתיה ויתבטלו לגמרי. וכמו-כן ברוחניות — אם אדם מתחזק בכל מיני התחזקיות, ואינו מניח את עצמו בשום פנים ואפן לפל, אפלו שנכשל באיזו עברה, חס ושלום, הוא תכף-ומיד חוזר בתשובה אליו יתברך, ועושה התחלה חדשה, ועוד פעם בא ובוכה להקדוש-ברוך-הוא שיחוס וירחם עליו, ויקבלו בתשובה, על-ידי-זה נפתח לבו ודעתו, ומבין ברוי סתרי נסתרות תורתנו הקדושה, ומשיג השגות עליונות בכל פעם מחדש; כי כפי שאדם מתחזק ואינו נשבר משום דבר בעולם, ואינו נחלש משום ירידה שרק עוברת עליו, אלא נסכם בדעתו שהוא מכרח לחזור אליו יתברך בכל מחיר, אפלו שלא יהיה לו — לא עולם הבא ולא עולם הזה, לא ינתק את עצמו מהקדוש-ברוך-הוא, אז

יִתְגַּלֶּה אֵלָיו מֶלֶךְ עָלְיוֹן בְּהֶאֱרָה נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד,
וַיִּפְנֶס לְפָנָי וּלְפָנִים, וַיְהִי כֹל הָעוֹלָמוֹת פְּתוּחִים לְפָנָיו.

.ד.

יֵשׁ בְּכֹל אָדָם כַּח עָלְיוֹן שׁוֹבֵיא אוֹתוֹ
לְכֹל הַהֲצֻלְחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם

וְלִכֵּן רָאָה, אֱהוּבֵי, בְּנֵי הַיְקָר, מֵה לְפָנֶיךָ, הַכֹּל פְּתוּחַ
לְפָנֶיךָ, אִם תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וְתִדְע יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֲשֶׁר
יֵשׁ בְּךָ עֲשָׂרָה כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְ"אתה עָשָׂר", הֵינּוּ
כְּלוּל מֵעֲשָׂר סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת, אֲזוּ אַף בֶּן אָדָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְלֹא יוּכַל לְרַחֵק אוֹתְךָ, וְאַפְלוּ אִם, חַס
וְחִלִּילָהּ, כְּכֹר נִפְלְתָ לְמִקְוֹמוֹת הַרְחוּקִים מִהֶקְדָּשָׁה מְאֹד,
עַד שֶׁכְּבִיכּוֹל גֵּעֵלִם וְנִסְתָּר מִמֶּךָ אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ, וְנִדְמָה לְךָ
כְּאִלוּ אֵין לְךָ כְּכֹר שׁוֹם תִּקְוָה, תִּלְעַג לָהֶם, וְתִדְע שְׁגָם
בְּמִקְוֹמָךְ הַמְּגִשִּׁם וְהַמְּזֶהֶם וְהַפְּגוּם, גַּם שֵׁם יְכוּלִים לְמַצֵּא
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם לֹא תַעֲזֹב אֶת עֲצֻמָּךְ בְּשׁוֹם
פָּנִים וְאַפֵּן, וְתִפְתַּח אֶת עֲשָׂרָה כַחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֵׁשׁ בְּךָ, אֲזוּ
אַפְלוּ אִם נִתְלַכְלַכְתָּ כְּפִי שֶׁנִּתְלַכְלַכְתָּ, יֵאִיר בְּךָ אוֹרוֹ
יִתְבַּרְךָ, בְּאוֹר וְגִלּוּי כְּזֶה שְׁלֵא תֵאֲרָתָ וְלֹא שַׁעֲרָתָ מִימֶיךָ;
כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשַׁעֲרָה שְׁאָדָם מְרַחֵם
עַל עֲצֻמוֹ וּבֵא אֵלָיו בְּשִׁבְרוֹן לֵב, וּמִתְחַנֵּן וּמִבְקֵשׁ עַל
נַפְשׁוֹ שְׁיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלָיו, וַיִּתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרְךָ

בבטול גמור, שאז דיקא נפתחים עֵשֶׂרָה כחות הנפש שבו, ומאירים בו באורו יתברך, כי אי אפשר להעשות צנורות עליונים הממשיכים את אורו יתברך אלא כפי בטולו שמבטל את עצמו לגמרי; ועל־כן, אהובי, בני היקר, תדע ש"אתה עֵשֶׂר", הינו כלול מעֵשֶׂרָה כחות, ספירות עליונות, שהם עֵשֶׂרָה כחות הנפש הטמונים בך, חזר בתשובה אליו יתברך, ואל תסתכל אחרנית כלל, אלא תברח לך אליו יתברך, ותמצא לעצמך מקום פנוי שאין שם בני־אדם, ותשיח ותספר את כל אשר עם לבבך אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותתחנן לפניו יתברך, אז דיקא לא תזוז משם עד שימחל לך על כל עוונותיך. וזה כלל כל הצרות והיסורים והמרירות שסובלים אלו הבעלי תשובה, כי אין להם מי שייגלה להם את עֵשֶׂרָה כחות הנפש שבהם, את הכחות העליונים הטמונים בהם, ולכן בו פרגע שהם חוזרים בתשובה, ואין להם ההדרכה הנכונה, על־ידי־זה הם מתבטלים לגמרי, או שמתחרטים למה הצרכו לחזר בתשובה וחוזרים לאחור, כי אומרים אשר דבר זה לא בשבילם, או שמתלהבים ויוצאים מעצמם ואין להם שום צמצום, ולבסוף נשברים לגמרי; ולכן אשרי מי שזוכה להיות מקרב אל הצדיקים האמתיים שכבר הגיעו לכל אלו המדרגות העליונות שמאירים את אמתת מציאותו יתברך, וכבר נתגלה לפניהם אורו יתברך,

וְחַיִּים וְנוֹשָׁמִים תָּמִיד רַק אֶת הָאֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
שְׂדֵיקָא הַצְדִּיקִים הָאֵלוּ יְכוּלִים לִפְתַּח וּלְפַתַח אֶת עֲשֻׁרַת
כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁבָךְ, וַיְגַלוּ לָךְ אֶת הַכַּחוֹת הַטְּמוּנִים בָּךְ, כִּי
יֵשׁ בְּכֹל אָדָם כַּח עֲלִיּוֹן, שְׂיָבִיא אוֹתוֹ לְכֹל הַהַצְלָחוֹת
שְׂבַעוּלָם.

וְלִכֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לִהְיוֹת מְקַרְב אֶל
הַצְדִּיק הָאֲמֵת שְׂיֵשׁ בְּכַחוֹ לְגַלוֹת לָךְ אֲשֶׁר "אֶתְהָ עֲשׂוּר",
וְאֵל תַּחֲשֹׁב שְׂתוּכַל בְּעֲצָמְךָ לְהַגִּיעַ לְזֶה בְּלִי הַהֲתַקְרָבוֹת
אֶל הַצְדִּיק הָאֲמֵת, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר,
אֲשֶׁר לֹא כָּל הַרוּצָה לְטַל אֶת הַשֵּׁם יִטַּל, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל בְּטוּל אֲמַתִּי בְּשִׁלְמוֹת, כִּי אִם
כְּשִׁמְקַדְשִׁים עֲצָמוֹ תַחֲלֶה, וּמְשַׁבְּרִים אֶת כָּל הַמַּדּוֹת
וְהַתְּאוּוֹת הַרְעוֹת, וְשׁוֹבִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּבָאִים לְפָנַי
הַצְדִּיק הָאֲמֵת, וּמְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת כָּל מַה שְׁעָבַר
עָלָיו, שְׂאֵז הַצְדִּיק הָאֲמֵת הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה
יְכוּל לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיחַ גַּם אוֹתְךָ, וַיְגַלֶּה לָךְ דְּרָכִים
וְנִתְיָבוֹת חֲדָשׁוֹת אֵיךְ לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ גְלוּי הָאֹר אֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּלִי הַצְדִּיק הָאֲמֵת יְכוּל לִהְיוֹת רַבּוּי
אוֹר, אֲשֶׁר זֶה יְגַרֵם שְׁבִירַת הַכְּלִים; וְעַל-כֵּן צְרִיכִים
לְבַקֵּשׁ תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, שְׂיִזְכֶּה לִהְיוֹת מְקַרְב אֶל
הַצְדִּיק הָאֲמֵת, שְׂיִכּוֹל לְהַנְהִיג אוֹתוֹ עַל-פִּי דְרָךְ הָאֲמֵת,
וַיְגַלֶּה לוֹ אֶת הָאֲמֵת כְּמוֹ שְׁהִיא בְּלִי שׁוּם כַּחַל וְשָׂרְק, וְזוֹ

מַעֲלַת גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שְׁשׁוּלַח לָנוּ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל דּוֹר, צְדִיקִים מִבְּחָרִים פְּלֵאֵי
פְּלֵאִים, שֵׁישׁ בְּכַחַם לְקָרֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל-יְדֵי שְׂזָכוֹ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָם לְגַמְרֵי לְאִין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנַעֲשׂוּ כְּלֵי לְהַמְשִׁיכַת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָהֶם כַּחוֹת עֲלִיוֹנִים, לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאוֹרוֹת
צַחְצָחוֹת וְלְהַלְבִּישָׁם בְּלְבוּשִׁים עַל גְּבֵי לְבוּשִׁים מַעֲיָלָה
לְעֵלוֹל מַשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל תַּחְתּוֹן, עַד שְׁיִכּוּלִים לְהַעֲלוֹת
וְלְהַגְבִּיחַ אֶת הַכִּי רְחוּקִים וְהַכִּי יְרוּדִים וְהַכִּי פְּחוּתִים
וְלְגַלוֹת גַּם לָהֶם שֵׁישׁ בָּהֶם עֲשֶׂרָה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, שְׁכָלוּלִים
מִהָעֲשׂוֹר סְפִירוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת; וְלִכֵּן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, בְּרַח
לָךְ אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכַחוֹ לְגַלוֹת לָךְ אֶת
עֲשֶׂרֶת כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁבָךְ, וְאֶפְלוּ שְׁנַפְלֵת בַּעֲשֶׂרָה כַּתְּרֵי
דְּמִסְאָבוּתָא, שֶׁהֵם כָּלֵל הַטְּמְאוֹת וְהַזְּהָמוֹת זֶה לְעַמַּת זֶה
כְּנֶגֶד הַקְּדוּשָׁה, כִּי כְּמוֹ שֶׁבִּקְדָּשָׁה יֵשׁ עֲשׂוֹר סְפִירוֹת, שֶׁהֵם
כְּלִים לְהַמְשִׁיךְ בָּהֶם אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן זֶה לְעַמַּת
זֶה עֲשֶׂה הָאֱלֹקִים, שֵׁישׁ עֲשֶׂרָה כַּחוֹת הַטְּמְאָה, שְׂרַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בָּהֶם, הוּא נוֹפֵל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה,
וְיוֹרֵד יְרִידָה אַחַר יְרִידָה, עַד שְׁנַעֲלָמִים וְנִסְתָּרִים מִמֶּנּוּ כָּל
הָאוֹרוֹת, וּמִתְרַחֵק לְגַמְרֵי מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד
שְׁנִדְמָה לְפָנָיו כְּאֵלוֹ עוֹלָם חֲשֵׁךְ בַּעֲדוֹ, וְהוּא רְחוּק
בְּתַכְלִית הָרְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ מְרַב דְּמִיוֹנוֹת, שְׁמַדְמִין
לְעַצְמוֹ כְּאֵלוֹ בְּמִקּוּמוֹ אִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְבוֹ בְּרַגַע

